

oznanilo

**Delajmo zvesto,
červno nam nihče
na roke ne gleda.**

**Bog nas vidi,
on bo naš plačnik.**

(bl. Anton Martin Slomšek)

**28. nedelja
med letom**

**letu VII /2010-16
09. oktober 2016**

Neki stari učitelj se je z učencem sprehal po gozdu. Nenadoma se je ustavil in pokazal na štiri drevesa v bližini. Prvo se je šele začelo prijemat v zemljo, drugo se je že kar dobro ukoreninilo, tretje je bilo grm, medtem ko je bilo četrto že pravo drevo. Učitelj je svojemu mlademu spremljevalcu dejal: »Izpuli prvo.« Fant ga je z lahko to izpulil iz prsti. »Sedaj pa izrjavaj drugo.« Mladenič je ubogal, a tokrat nalo-ga ni bila tako lahka. »Sedaj še tretje.« Fant je moral zbrati veliko moči in ga močno prijati z obema rokama, da ga je izkoreninil. »Sedaj pa,« je dejal modrec, »poskusi izrjavati še četrto.« Deblo malega drevesa se je trdno držalo korenin v zemlji. Izredno težko je izruval drevo. »Podobno se dogaja z našimi slabimi navadami, moj sin,« je govoril modrec. »Ko so še nove in sveže, jih z Božjo pomočjo izkoreninimo. Toda ko zastarajo, jih je težko izrjavati.«

Drobne zgodbe za dušo, 63

Od vsakega človeka bo večni Gospodar zahteval »obračun o gospodarjenju«. Kolikokrat nam Gospod v življenju daje priložnost za premislek o življenju, a jo kot oskrbnik zamudimo in ne izkoristimo. Za nekoga je lahko bolezen ali druga preizkušnja priložnost za premislek in spreobrnjenje. In odločil se bo za bistveno v življenju. Drugi se ob podobnih priložnostih zakrknje in se še bolj loči od Boga. Kakšne pa so tvoje reakcije v podobnih življenjskih situacijah?

»Kdor je zvest v najmanjšem, je zvest tudi v velikem, kdor pa je krivičen v najmanjšem, je krivičen tudi v velikem. Noben služabnik ne more služiti dvema gospodoma: ali bo namreč enega sovražil in drugega ljubil, ali se bo enega držal in drugega preziral. Ne morete služiti Bogu in mamonu.«
(Lk 16,10.13)

KELIH PRI ZADNJI VEČERJI
Med zadnjo večerjo na veliki četrtek je Jezus postavil mašno daritev. V prvi evharistični molitvi pri spremenjenju mašnik izgovarja posvetilne besede nad kruhom in nato nad kelihom z vinom: »Prav tako je po večerji vzel v svoje svete in častitljive roke tudi ta veličastnikelih...«**Kakšen jebiltakelih?**

Judje so že v stari zavezi uporabljali kelih kot liturgično posodo. Pri praznovanju pashe (izhoda iz Egipta) so izpili štiri čaše vina, ki jo je okrog podal družinski oče. To je storil tudi Jezus pri zadnji večerji. Judovski kelih so bili iz gline. V prvih krščanskih stoletjih so kot mašni kelih uporabljali čaše iz različnih snovi: stekla, lesa, brona, bakra, srebra. Papež sv. Gregor Veliki je okoli leta 600 določil, da morajo biti kelih za mašno daritev iz plemenitih kovin (srebra, zlata), nič pa ne govori o njihovi obliki. Splošna ureditev Rimskega misala (leta 2000) naroča: »Kelih in druge posode, ki so namenjene za Gospodovo kri, naj imajo čašo iz take snovi, ki ne vpija tekočine. Noga pa je lahko narejena iz drugih trdnih in primernih snovi.«

Zakaj moje srce ni z ničimer zadovoljno?

Ne sme te vznemirjati, da je tvoje srce tako veliko, tako nemirno, tako polno hrepenenja.

Bog je naše srce ustvaril tako, da ni zadovoljno z ničimer drugim, kakor samo z Bogom.

Dopusti notranjo praznino v sebi – saj je prostor, v katerem se lahko naseli Bog. Bog hoče, da smo srečni. Želi nas izpolniti do zadnjega vlakna našega bitja – pa ne z neko »energijo«, ampak s samim seboj. Bog ne podarja nič manjšega kakor samega sebe. Želi, da bi bilo naše veselje popolno in neskončno. Naše srce je ustvaril tako neizmerno prostrano, da bi v njem mogel prebivati njegov Sveti Duh. **Kaj potem prebiva v tebi namesto sovraštva, zavisti, nevoščljivosti, strahu in pohlepa? Ljubezen.** Če bi bilo drugače, bi bil zlovoljen ruski naftni milijarder Abramovič najbolj srečen človek na svetu. Ko je že imel vile na najlepših obalah sveta, ko je bila njegova garaža že polna z vozili znamke Rolls Royce in Ferrari, ko je že imel letala, helikopterje in imenitne jahte na Južnem morju, si je kupil še nogometni klub. Ni znano, da bi z vsem tem postal zares srečen. **Izkušnja uči, da more preprost človek, ki odpre svoje srce Svetemu Duhu, najti več veselja in miru.** Po: Youcat – molitvenik za mlade

ZNAMENJE KRIŽA PRI MAŠI
Pri sveti daritvi se pokrižamo na začetku svete maše, pred evangelijem in ob blagoslovu na koncu.

Kristjani so se že najstarejših časih pokriževali v zasebnem življenju in tudi pri bogoslužju in s tem izpovedovali svojo vero v Jezusa, ki je s svojo smrtjo na križu svet odrešil. Maša pa je podoživljanje te njegove daritve. V prvih stoletjih so se verniki redno pokriževali samo na čelu. V 10. stoletju

se je diakon, ki je pri maši pel evangelij, pokrižal na čelu in na prsih in ljudstvo ga je posnemalo. Liturgiki v 12. stoletju govorijo o trojnem križu: na čelu, na ustih in na prsih. Polagoma so se ljudje redno pokriževali na ta način, ki ga zdaj pri maši 'uporabljamo' na začetku evangelija. Ni pa dognano, kdaj so v bogoslužje sprejeli veliki ali latinski križ: od čela do prsi ter od levega do desnega ramena, ki ga napravimo na začetku maše in ob blagoslovu na koncu. Znamenje križa spremlja (tiho ali izgovorjeno) besedilo: »V imenu Očeta in S v e t e - ga Duha. A m e n . « To je tudi najkrajša izpoved vere.

Svetnica med nami in za nas

Razglasitev matere Terezije za svetnico

Mati Terezija je nedavno od nje, ki ima z oblastjo ključev pravico vezovati in odvezovati v nebesih in na zemlji, od papeža Frančiška, dobila potrdilo, da resnično ima domovinsko pravico v božjem kraljestvu. Pred tem je bila v bistvu državljanka sveta, nekaj let – do 1948 – pa je imela tudi dokumente naše nekdanje države Jugoslavije. V Ljubljani nas je obiskala leta 1980 in v našo prestolnico prinesla svojo karizmo z majhno skupnostjo sester, misijonark ljubezni. Te so nam v opomin, da tudi med nami obstajajo oblike zapuščenosti in stiske, ki jih tešijo sestre, ki se napajajo tako kot mati Terezija pred Najsvetejšim, ko tešijo njegovo žejo po dušah. Kaj nam sporoča njena razglasitev za svetnico v današnjem času, zaznamovanem s celo vrsto različnih zapuščenosti?

Najprej to, da nas Bog ne zapušča in da skrbi za nas tudi tako, da nenehno kliče kandidate za svetništvo, in to povsod. Te kandidate najprej pri-

pravlja in potem tudi vzgaja, da laže slišijo njegov glas in nanj odgovorijo. Agnes Gonxha Bojaxhiu, Albanka iz Skopja, iz globoko verne katoliške družine, je najprej postala čisto »navadna« redovnica misijonarka, potem pa je njena misijonarskost dobila novo razsežnost, ko jo je Gospod povabil, naj naredi korak naprej. Zaupala mu je, se podala v neznano in sledila božjemu klicu. Z obrobja Otomanskega cesarstva, kjer je še vse dišalo po srednjem veku, je stopila na prve strani svetovnih časnikov in na zaslone največjih televizijskih mrež. Iskrenega in globokega prijatelja je našla v papežu Janezu Pavlu II. Odlično se je razumela tudi s princeso Di-ano. Leta 1979 je sprejela Nobelovo nagrado za mir, da je z njo poskrbela za svoje uboge in zapuščene. Za njo, po njenih poteh hodi na tisoče sester v belih sarijih s tremi modrimi črtami, na neki način pa nam z njenim življenjem Bog sporoča svoj klic za našo svetost. Ni treba, da bi bili tako zelo na obrobjih; da bi bili tako globoko pobožni; ni nam treba na naslovnice in pred kamere, vseeno nam je odprta pot svetosti z malimi koraki k malo manj zapuščenim, kot so bili gobavci na kalkutskih ulicah. In vendar gre za isto svetost, ki se lahko od matere Terezije širi do nas in po nas. Marsikje lahko čisto blizu odkrijemo človeka,

ki nas potrebuje. Mati Terezija ni imela predvsem gmotnih sredstev, imela je božjo ljubezen; to lahko prejmemo tudi mi. Pojdimo jo iskat in se opremimo z njo v molitvi in pri zakramentih, potem pa jo darujmo zapuščenim, da bodo tako še oni spoznali, da jih ravnoprek nas Bog noče zapustiti. Vsak izmed nas je kandidat za svetnika! Drugo pomembno sporočilo ob novi svetnici je, da potrebujemo pomoč, ker sami preprosto ne zmoremo vsega. Za pomoč pa je potrebno prositi in jo znati sprejeti. V času, ko so v ospredju močni in sposobni, je težko priznati svojo nemoč in prositi za podporo. In svetniki, ki jim Bog daje posebno moč, so naša podpora. Nanje se obračamo, a ne kot na božanska bitja, pač pa kot na sodelavce v izvrševanju odrešenjskega načrta zase in za ves svet. Veliko nam je zaupal Stvarnik in nas tudi po svetnikih uči občestvenosti, ki zaznamuje njegovo kraljestvo. In laže je prositi nekoga, ki je vse živl-

jenje dokazoval svojo ponižnost, kot pa kakega napuhnjenega samodržca. Ona ni samo svetnica, ki je živela med nami, ampak je tudi svetnica za nas, ker nam pomaga s svojo svetostjo, da še mi prepoznavamo, kakšen naj bo naš odgovor na božja vabila, da se ji približamo v svetosti. Kaže nam, da svetnik ni nekdo, ki je ožarjen z nedostopnostjo nebeške gloriije, ampak nekdo, ki se umaže z blatom človeške bede, ko v njej objame brata in sestro, ju očisti zapuščenosti in jima predvsem z ljubeznijo vrne dostojanstvo. Tako se lahko mnogim na eni in na drugi strani odpre pot v odrešenje. Radi se ji priporočimo: Sveta mati Terezija, prosi za nas, za vse naše, da naredimo nekaj lepega za Boga in dospemo do njega skupaj z zapuščenimi, ki so zdaj sprejeti, ker smo se pustili voditi tvoji materinski roki!

Miran Špelič

Kjer čista ljubezen priplava na vrh,
ujame vse nagone in jih prepelje
v žrtvujočo se ljubezen.
(Bernard iz Clairvauxa)

Človek ne more obstajati,
ne da bi kaj častil.
(Fjodro M. dostojevski)

Z vso pobožnostjo kliči Marijo!
Marija ne bo prezrla tvoje stiske,
saj je usmiljena,
še več, je Mati usmiljenja.
(Bernard iz Clairvauxa)

Zgodba / ROPAR

Po sodelovanju v oboroženem ropu se je mladenič vrnil domov, da bi preveril, kakšen delež mu je pripadel. Spreletelo ga je, ko je videl, da v denarnici ne najde vozniškega dovoljenja. Pravilno je ugotovil, da mu je v hitenju dokument padel iz listnice. Ko je policija pozvonila na vratih njegovega stanovanja, ni bil niti malo presenečen. Pravzaprav jo je celo pričakoval.

Misel

Običajno policija tatov ne odkrije tako hitro kot je tega. Podobno so hudodelci pogosto žrtve svojih napak. Prej ali slej se »ujamejo« - ni rečeno, da se to zgodi v kratkem času – lahko pa jih ujame policija. ... Seveda se ne smemo izogibati slabih dejanj zato, ker bomo zanje kaznovani. Zla se moramo izogibati iz preprostega razloga, ker se slabega ne sme delati. Tudi ne smemo biti zadovoljni samo s tem, da se ne predamo zlu. Zastaviti moramo vse svoje moči, da delamo dobro, kjerkoli smo: doma, v šoli, v službi, na zabavi... skratka, kjerkoli imamo priložnost za to.

Misel

Običajno policija tatov ne odkrije tako hitro kot je tega. Podobno so hudodelci pogosto žrtve svojih napak. Prej ali slej se »ujamejo« - ni rečeno, da se to

zgodi v kratkem času – lahko pa jih ujame policija. ... Seveda se ne smemo izogibati slabih dejanj zato, ker bomo zanje kaznovani. Zla se moramo izogibati iz preprostega razloga, ker se slabega ne sme delati. Tudi ne smemo biti zadovoljni samo s tem, da se ne predamo zlu. Zastaviti moramo vse svoje moči, da delamo dobro, kjerkoli smo: doma, v šoli, v službi, na zabavi... skratka, kjerkoli imamo priložnost za to.

Molitev

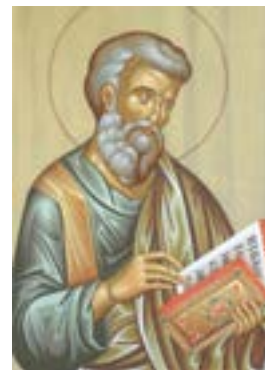
Gospod Bog, iz naše izkušnje vemo, kako lahko delamo napake, kako zelo smo nagnjeni k slabemu, kako privlačijo prepovedane stvari. Radi bi imeli duhovno moč, da ne bi zapadli slabim vplivom, a zavedamo se svoje krhkosti. Iz vsega srca pa bi ti radi obljubili, da si bomo prizadevali izogibati se slabega in delati dobro.

Iskra

Ljubi, ne posnemaj hudega, ampak to, kar je dobro. Kdor dela dobro, je od Boga; kdor pa dela hudo, Boga ni videl. (3 Jn 1,11)

Podvrzite se torej Bogu, hudiču pa se uprite in bo od vas pobegnil.

(Jak 4,7)

21.

september

MATEJ

Praden ga je Gospod poklical, je Matej-Levi opravljaj službo cestnarja ali mitničarja v

Kafarnaumu. Dejstvo, da se je Jezus ozrl nanj, ga je tako prevzelo, da je brez oklevanja pustil vse in šel za njim. Gospoda je spremljal po Palestini, vpiljal njegove besede in strmel nad njegovimi deli. Staro izročilo pripoveduje, da je apostol Matej dolgo časa deloval v Etiopiji, kjer je spreobrnil veliko ljudi, celo samega kralja z vso družino, potem ko je obudil od mrtvih njegovo hčerko Ifigenijo. Ta je po prejemu svetega krsta naredila zaobljubo devišstva in je zavrnila novega kralja Hirtakulsa, ki se je hotel z njo poročiti. Kralj se je razsrdil na apostola Mateja, češ da ji je on vtepel v glavo te misli in ga je dal prebosti s sulico, ko je obhajal sveto daritev. To naj bi se zgodilo ok. leta 69.

Zeleni oltarni prt

in pregrinjala za ambone

Zakonca Željka in Georg THOMAS sta darovala zeleno blago za oltar, ambon in prižnico. Ga. Anica Hren je iz podarjenega blaga zašila prt za oltar in dve pregrinjali v zeleni barvi. Vsem iskrena hvala.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 09. oktober 2016

28. nedelja med letom

8.00 za + Marijo Tkalec

9.30 za + družino Mencigar

NEDELJA, 16. oktober 2016

29. nedelja med letom

9.30 za + Marijo Tkalec

OZNANILA

Celodnevni izlet z ladjo v Bratislavo

15. oktober 2016

9.00 Uhr: Vstop - Hotel HILTON Danube Waterfront. Pot do ladje: U2 smer Seestadt do postaje „Stadion“. Izhod Stella-Klein-Löw-Weg - semafor za pešce - podhod Steinplattenweg - levo do mosta (200 m hoje). - Nujno: veljavni osebni dokument.

2. V sredini novembra bomo imeli Boljši sejem - Flohmarkt. Če imate doma kakšne stvari, ki bi jih lahko prinesli v ta namen, lepo naprošeni, da to storite čim prej. Iskrena hvala.

3. Kostanjev piknik bo 5. novembra 2016, ob 15. uri. Prosimo za čim prejšnje prijave - lahko takoj. Prijave so nujne zaradi pravočasne priprave.

Kličeš me

Verujem, Gospod, da me kličeš za srečo,
v novo življenje, za nebesa,
ki se začenjajo že na zemlji;
za posebno nalogo in na določeno mesto v življenju,
k ljudem in v skupnost, ki seže do nebes.

Verujem, Gospod, da me kličeš,
toda tvojega klica pogosto ne slišim.
Daj, da bi te slišal in razumel tvojo besedo.
Vabi me, naj te iščem in najdem.
Zbudi moje hrepenenje, da bi te sprejemal tam,
kjer sta dva ali trije zbrani v tvojem imenu.

Pošiljaj mi ljudi, ki mi bodo govorili resnico o tebi,
da bom od tebe slišal resnico o sebi,

o sreči, o novem življenju in nebesih, ki se začenjajo že na zemlji.

Amen.

Youcat – molitvenik za mlade; Georg Lengerke

**Svoje poklicanosti
ne izberemo sami,
ampak jo sprejmemo in
se moramo truditi,
da jo prepoznamo.
Božjemu glasu moramo
posoditi svoje uho, da zaslišimo
znamenje njegove volje.
In ko njegovo voljo
spoznamo,
jo moramo spolnjevati,
kakršnakoli že je in
naj stane, kar hoče.**

Vsak dan je treba začeti z Bogom
in ga z njim končati,
vsa svoja dela mu izročiti,
naj bodo njemu v čast,
nam pa v zveličanje ...

Kar je telesu dih, to je duši molitev.
Telo mora dihati, duša pa moliti,
da ne obnemore.

dor prav moli, tudi prav živi.
Bl. Anton Martin Slomšek

**Ste se danes
že nasmejali?**

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33** (*Matija*)

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Razlika - "Kakšna je razlika med socializmom in kapitalizmom?" "Ne vem." "V socializmu smo hodili po pralni prašek v tujino, v kapitalizmu pa na Rdeči križ."